

עַל יִרְכוּ יִרְכוּ כְּתִיב וְלֹא יִרְכּוּ, דָּא דִּרְגָא רְבִיעָא.
 דְּלֹא אֲתַנְבִּי בַר נָשׁ מִתַּמָּן עַד דְּאֲתָא שְׁמוּאֵל,
 וְעִלְיָה כְּתִיב, (שמואל א טו) וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגו', בְּדִין
 אֲתַקֵּן דִּהּוּה חֲלָשָׁא מִכּוּד אֲסַתְּכֵן יַעֲקֹב אֲבִינוּ בְּמִמְנָא
 דְּעֵשׂוּ.

וַיֵּנַע בְּכַף יִרְכוּ כִּד אֲתָא לְגַבִּי דִּיעֲקֹב נָטַל תְּקַפָּא
 מִהֵהוּא פְּנוֹת עָרַב בְּדִינָא תְּקִיפָא. וַיַּעֲקֹב הָוָה
 אֲתַכְּלִיל בִּיה וְלֹא יָכִיל לִיה. וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ
 וַיֵּנַע בְּכַף יִרְכוּ. נָטַל תְּקַפָּא דְּדִינָא מִתַּמָּן. בְּגִין
 דִּירְכָא אִיהוּ לְבַר מְגוּפָא. דִּיעֲקֹב מְגוּפָא הָוָה, וְגוּפִיה
 הָוָה כָּלִיל בְּרֹזָא דְּתֵרִין דְּרַגִּין בְּרֹזָא דְּאֲקָרִי אָדָם.
 בִּינֵן דְּנָטַל תְּקַפָּא לְבַר מְגוּפָא, מִיָּד וַתִּקַּע כַּף יִרְדָּ
 יַעֲקֹב.

וְלֹא אֲתַנְבִּי בַר נָשׁ מִתַּמָּן עַד דְּאֲתָא שְׁמוּאֵל. וְעַל

לשון הקודש

הָיָה נִכְלָל בּוֹ וְלֹא יָכֵל לוֹ. וַיֵּרָא כִּי לֹא
 יָכֵל לוֹ וַיֵּנַע בְּכַף יִרְכוּ. לָקַח תְּקַפָּא דִּדִּין
 מִשָּׁם, בְּגִלְל שְׂיָרְדָּ הוּא מַחוּזִין לְגוּף.
 שְׂיַעֲקֹב הָיָה גוּף, וְגוּפּוֹ הָיָה כָּלִיל בְּסוּד
 שֶׁל שְׁתֵּי דְּרָגוֹת בְּסוּד שְׁנִקְרָא אָדָם. בִּינֵן
 שְׁלָקַח תְּקַפָּא מַחוּזִין לְגוּף, מִיָּד – וַתִּקַּע כַּף
 יִרְדָּ יַעֲקֹב.

וְלֹא הִתְנַבָּא אִישׁ מִשָּׁם עַד שָׂבָא

עַל יִרְכוּ, יִרְכוּ כְּתוּב וְלֹא יִרְכּוּ, זוֹ
 דְּרָגָה רְבִיעִית, שְׂבָא הִתְנַבָּא אִישׁ מִשָּׁם
 עַד שְׂבָא שְׁמוּאֵל, וְעִלְיוֹ כְּתוּב (שמואל א-טו)
 וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגו'. אִזּוּ נִתְקַן שְׁהָיָה
 חֲלָשׁ בְּשִׁהֲסַתְּכֵן יַעֲקֹב אֲבִינוּ עִם הַמִּמְנָה
 שֶׁל עֵשׂוּ.

וַיֵּנַע בְּכַף יִרְכוּ. בְּשָׂבָא אֲצֵל יַעֲקֹב, לָקַח
 כַּח מֵאוֹתוֹ פְּנוֹת עָרַב בְּדִין הִקְשָׁה. וַיַּעֲקֹב

דָּא נֶצַח יִשְׂרָאֵל כְּתִיב בֵּיהּ כִּי לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ
 אֲתֵנָּבִי מֵהוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה דְּכְתִיב (במדבר כז) וְנָתַתָּ מֵהוֹדְךָ
 עָלָיו. הוֹד. וְדָא דְרָגָא חֲמִישָׁאָה. נֶצַח יִרְכָּא שְׂמָאֵלָא
 דִּיעֶקֶב. וּבְגִין כֹּךְ אַתָּא דָּוִד וְכָלִיל לִיהּ בִּימִינָא
 דְּכְתִיב, (תהלים יו) גְּעִימוֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח. יְמִינֶךָ לֹא כְּתִיב
 אֵלָא בִּימִינֶךָ. מָאִי טַעְמָא אֶתְחַלֵּשׁ יִרְכָּא דִּיעֶקֶב, בְּגִין
 דְּאֶתְקָרַב בֵּיהּ סָטָר מְסֻאָבָא וְנָקִיט תִּקְפָּא מִנִּיהּ
 וְאֶתְעַבֵּב עַד שְׂמוּאֵל, וְעַל דָּא אַתָּא לְאִדְפָּרָא דָּדָא
 אִיהוּ יִרְכָּא דִּישְׂרָאֵל דְּכְתִיב וְגַם נֶצַח יִשְׂרָאֵל. וְעַל
 דָּא כָּל מִלּוֹי הָווּ בְּדִינָא בְּשִׁירוּתָא וּבְסוּפָא.

וְתוֹ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּלִיל לִיהּ לְבַתָּר בְּהוֹד.
 אִימָתִי לְבַתָּר דְּמֹשֶׁה מִלְכִּין. וְעַל דָּא שְׂקִיל
 אִיהוּ כְּמֹשֶׁה וְאַחֲרֵן. מִה מֹשֶׁה וְאַחֲרֵן בְּתָרִין סָטָרִין

לשון הקודש

בְּגִלְל שְׁהֶתְקַרַּב אֵלָיו צַד הַטְּמֵאָה וְלָקַח
 מִמֶּנּוּ כֹחַ, וְהִתְעַכֵּב עַד שְׂמוּאֵל. וְעַל זֶה
 בָּא לְהוֹכִיר שְׁזָהוּ יֵרֶךְ שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 שְׁכָתוֹב וְגַם נֶצַח יִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה כָּל
 דְּבָרָיו הָיוּ בְּדִין בְּרָאשִׁית וּלְבָסוֹף.

וְעוֹד, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל אוֹתוֹ
 אַחֵר כֹּךְ בְּהוֹד, מָתִי? לְאַחֵר שְׂמִשְׁחָא
 מְלָכִים. וְעַל זֶה הוּא שְׂקוֹל כְּמֹשֶׁה וְאַחֲרֵן.

שְׂמוּאֵל, וְעַל זֶה נֶצַח יִשְׂרָאֵל כְּתוּב בּוֹ, כִּי
 לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ נִתְנַבֵּא מֵהוֹדוֹ שֶׁל
 מֹשֶׁה, שְׁכָתוֹב (במדבר כז) וְנָתַתָּ מֵהוֹדְךָ עָלָיו.
 הוֹד. וְזוֹ דְרָגָה חֲמִישִׁית. נֶצַח – יֵרֶךְ
 שְׂמָאֵל שֶׁל יַעֲקֹב. וְלָכֵן בָּא דָּוִד וְכָלֵל
 אוֹתוֹ בִּימִין, שְׁכָתוֹב (תהלים טז) גְּעִמֹת
 בִּימִינֶךָ נֶצַח. יְמִינֶךָ לֹא כְּתוּב אֵלָא
 בִּימִינֶךָ. מִה הַטַּעַם נִחְלָשָׁה יֵרֶךְ יַעֲקֹב?

דְּלַעִילָא, אַף הוּא לְתַתָּא בְּגִוּוּנָא דְּאַנּוּן תִּרִין סְטָרִי.
 וּמֵאן אַנּוּן. נֶצַח וְהוּד. בְּגִוּוּנָא דְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דְּלַעִילָא.
 וּבְלֹהוּ דְּרִגִין אַחֲדִין דָּא בְּדָא דְּכְתִיב, (תהלים צט) מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ. דְּהָא שְׂת
 סְטָרִין אַתְּבָלִילוּ וְאַחֲדִין דָּא בְּדָא.

בְּמָה דְּאֵלִין אַחֲדִין מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּשְׁמוּאֵל, אוֹף הָכִי
 אַחֲדִין (ס"א דָּא בְּדָא) יַעֲקֹב מֹשֶׁה וְיוֹסֵף. יַעֲקֹב
 מֵאֲרִיָּה דְּבֵיתָא. מִית יַעֲקֹב נָטַל מֹשֶׁה בֵּיתָא וּמִנֵּי לָהּ
 בְּחַיָּיו. יוֹסֵף עַל יְדֵי דְּיַעֲקֹב וּמֹשֶׁה הָוָה צַדִּיק. (וּמִתְרוּוִּיחָהּ
 לָא שְׁמִשּׁוּ בֵּיתָא אֱלָא בְּיוֹסֵף בְּגִין דְּהָוָה צַדִּיק).

יַעֲקֹב בְּיוֹסֵף נָטַל בֵּיתָא דְּכְתִיב, (בראשית לז) אֵלֶּה
 תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף. מֹשֶׁה לָּא שְׁמִישׁ בָּהּ עַד
 דְּנָטַל לִיהּ לְיוֹסֵף. בַּד נִפְקַת שְׂכִינְתָּא מִן גְּלוּתָא לָא
 יָכִיל לְאַזְדַּוּגָא בָּהּ אֱלָא בְּיוֹסֵף דְּכְתִיב, (שמות יג) וַיִּקַּח

לשון הקודש

וּשְׁמוּאֵל – כַּךְ גַּם אַחֲוָיִם יַעֲקֹב מֹשֶׁה
 וְיוֹסֵף. יַעֲקֹב בַּעַל הַבֵּית. מִת יַעֲקֹב – נָטַל
 מֹשֶׁה אֶת הַבֵּית, וְצוּרָה אוֹתָהּ בְּחַיָּיו. יוֹסֵף
 עַל יְדֵי יַעֲקֹב וּמֹשֶׁה הָיָה צַדִּיק. וּשְׁנִיחָם לָא
 שְׁמִישּׁוּ הַבֵּית אֱלָא בְּיוֹסֵף, בְּגִלּוּל שְׁהִיָּה צַדִּיק.
 יַעֲקֹב בְּיוֹסֵף לָקַח אֶת הַבֵּית, שְׂכִינְתּוֹ
 (בראשית לז) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף. מֹשֶׁה
 לָא שְׁמִישׁ בָּהּ עַד שְׁלָקַח אוֹתוֹ אֶת יוֹסֵף.

מִה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּשְׁנֵי צַדִּיקִים שְׁלֹמַעֲלָה
 – גַּם הוּא לְמִטָּה כְּמוֹ שְׁאוֹתָם שְׁנֵי
 הַצַּדִּיקִים, וּמִי הֵם? נֶצַח וְהוּד, כְּמוֹ שְׁמִישׁ
 וְאַהֲרֹן שְׁלֹמַעֲלָה. וְכָל הַדְּרָגוֹת אַחֲוָיוֹת זֶה
 בָּזוּ, שְׂכִינְתּוֹ (שם צט) מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו
 וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ. שְׁהִירֵי שְׂשָׁה
 צַדִּיקִים נִכְלְלוּ וְאַחֲוָיוֹת זֶה בָּזוּ.
 כְּמוֹ שְׁאֵלָה אַחֲוָיִם, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

מִשֶּׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ. אִמָּאֵי כְּתִיב עִמּוֹ. אֶלֶּא
 גּוֹפָא לֹא אֶזְדְּוֹג בְּנוֹקְבָא עַד דְּאֶזְדְּוֹג בְּחֵדֵי בְרִית.
 וְעַל דָּא מִשֶּׁה נָטַל לִיהּ לְיוֹסֵף עִמִּיהּ. בִּינּוּ דִּהּוּה
 עִמִּיהּ שְׂמִישׁ בְּנוֹקְבָא כְּדָקָא יָאוּת. וּבְגִין כֵּךְ יַעֲקֹב
 מִשֶּׁה וְיוֹסֵף בְּחֻדָּא אֶזְלִי.

יַעֲקֹב מִית וְגוֹפִיהּ אָעֵלּוּ לִיהּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. יוֹסֵף
 מִית גּוֹפִיהּ לֹא אֶתְקַבֵּר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא אֶלֶּא
 גְּרָמּוּי. מִשֶּׁה (מִית) לֹא הָאֵי וְלֹא הָאֵי. אִמָּאֵי. אֶלֶּא
 יַעֲקֹב בַּעֲלָה קְדָמָא דְּמִטְרוֹנִיתָא הָוָה. מִית יַעֲקֹב
 אֶזְדְּוֹגָא בֵּיהּ בְּמִשֶּׁה. וּבַעֲוֹד דִּהּוּה מִשֶּׁה בְּהָאֵי עָלְמָא
 מְנִי לָהּ כְּדָקָא יָאוּת וְאִיהּ הָוָה בַּעֲלָה תַנְיִנָּא. יַעֲקֹב
 אָעִילוּ לִיהּ לְאַרְעָא קְדִישָׁא גּוֹפִיהּ שְׁלִים בְּגִין דְּאִיהּ
 גּוֹפָא. יוֹסֵף גְּרָמּוּי וְלֹא גּוֹפִיהּ בְּגִין דְּגְרָמִין אֲנּוּן חִיָּלִין
 וּמִשְׁרִיין דְּלַעִילָא וְכָלְהוּ נִפְקִי מִתְּהוּא צְדִיק. וְצְדִיק

לשון הקודש

הקדושה. יוסף מת, גופו לא נקבר בארץ
 הקדש, אלא עצמותיו. משה ומת - לא
 זה ולא זה, למָה? אלא יעקב בעלה
 הראשון של הגבירה היתה. מת יעקב -
 הזדווגה במשה. ובעוד שמשה היתה
 בעולם הזה, צוה אותה פראווי, והוא היתה
 בעלה השני. את יעקב הכניסו לארץ
 הקדושה כשגופו שלם, בגלל שהוא גוף.
 יוסף - עצמותיו ולא גופו, בגלל

כשיצאה השכינה מהגלות, לא יכול
 להזדווג בה, רק ביוסף, שכתוב (שמות יג)
 ויקח משה את עצמות יוסף עמו. למה
 כתוב עמו? אלא גוף לא מזדווג בנקבה
 עד שמזדווג עם הברית. ועל זה משה לקח
 לו את יוסף עמו. ביון שהיה עמו, שמש
 בנקבה פראווי. ולכן יעקב משה ויוסף
 הולכים באחד.
 יעקב מת, וגופו הכניסו אותו לארץ

צְבָאוֹת אֶקְרִי. מָאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּכָל צְבָאוֹת וּמַשְׂרִיין
עֲלָאין מִיָּה נִפְקִין. וְעַל דָּא גִרְמוֹי דְּאֲנֹן צְבָאוֹת
אֲעֵלוּ בְּאַרְעָא.

מֹשֶׁה הָוָה לְבָר וְלֹא עָאֵל תַּמָּן לֹא גּוֹפִיָּה וְלֹא
גִרְמוֹי אֵלָא אֲעֵלַת שְׂכִינְתָּא בְּאַרְעָא. בְּתַר
דְּמִית מֹשֶׁה וְאֶתְהַדְרַת לְבַעֲלָה קַדְמָאָה וּדְאִי אִיהוּ
יַעֲקֹב. מִכָּאן נּוֹקְבָא דְּאֶתְנַסִּיבַת בְּתַרִּין, בְּהֵהוּא עֲלֵמָא
אֶתְהַדְרַת לְקַדְמָאָה. מֹשֶׁה הָוָה לְבָר פִּיּוֹן דְּבַעֲלָה
קַדְמָאָה הָוָה בְּאַרְעָא.

מֹשֶׁה זָכָה בְּחֵייו מַה דְּלֹא זָכָה בֵּיהּ יַעֲקֹב. יַעֲקֹב
שְׂמִישׁ בָּהּ בְּהֵהוּא עֲלֵמָא, מֹשֶׁה בְּהֵאִי עֲלֵמָא.
וְאִי תִימָא דְּגִרְיֵעוּ דְּמֹשֶׁה הָוָה. לֹאֹ הָכִי. אֵלָא בַּד
נִפְקִי יִשְׂרָאֵל מִמַּצְרַיִם מִסְטָרָא דִּיּוֹבְלָא הָוָה. וְכָל

לשון הקודש

שנשאת לשנים באותו העולם, היא
חוזרת לראשון. משה היה בחוץ, פיו
שבעלה הראשון היה בארץ.

משה זכה בחייו מה שלא זכה בו יעקב.
יעקב שמש בה באותו עולם, ומשה
בעולם הזה. ואם תאמר שזה היה
החפזון של משה – לא כד! אלא
בשיצאו ישראל ממצרים, מצד היוכל
היה, וכל אותם ששים רבוא היו מעולם

שעצמות הם צבאות ומחנות שלמעלה,
וכלם יוצאים מאותו צדיק. והצדיק נקרא
צבאות. מה הטעם? בגלל שכל צבאות
ומחנות עליונים יוצאים ממנו, ועל זה
עצמותיו, שהן צבאות, נכנסו לארץ.

משה היה בחוץ, ולא נכנס לשם לא
גופו ולא עצמותיו. אלא נכנסה השכינה
לארץ. אחר שמשנה מת וחזרה לבעלה
הראשון, ודאי הוא יעקב. מכאן נקבה

אֲנִי שְׁתִּין רַבְרָבָן מַעֲלָמָא עֲלָאָה הָווּ. (דף כב ע"א) וּבִתְהוּא
דְּיוֹקְנָא אָזְלוּ בְּמִדְבָּרָא וְחַד מְנַחֵן לָא עָאֵלוּ בְּאַרְעָא.
אֵלָא בְּנִיהוֹן תּוֹלְדִין דְּלֵהוֹן בְּדָקָא חָזִי דְּאֲנִין תְּקוּנָא
דְּסִיחָרָא. וְכָל עוֹבְדֵי אַרְעָא תְּקוּנָא דְּסִיחָרָא הָווּ.

מוֹשֶׁה שָׁמַשׁ בְּסִיחָרָא בְּעוֹד דְּאִיהוּ בְּנוּפָא וּמִנֵּי לָהּ
לְרַעוּתִיהָ. כִּד אֲתַפְּטֵר מִהָאִי עֲלָמָא סָלִיק
בְּסָלִיקוּ עֲלָאָה בְּרוּחָא קַדִּישָׁא וְאֲתַהֲדֵר בְּרוּחָא
לְיוֹבֵלָא עֲלָאָה וְתַמָּן אֲתַדְּבִקוּ בְּאֲנִין שְׁתִּין רַבּוּא
דְּהוּוּ דִּילִיָּה. מַה דְּלָא הָווּ בְּן לִיעֶקֶב דְּהוּא אֲתַהֲדֵר
בְּרוּחָא לְגוּ שְׁמַטָּה מַה דְּלָא הָווּ בְּן בְּחֵייו (בְּנִין) בִּינוּ
דְּבִיתָא אַחֲרָא הָווּ לִיָּה.

וְאַרְעָא קַדִּישָׁא בְּתְקוּנָא (דְּעֲלָמָא נ"א דְּלִתְתָּא) אֲתַתְּקִנָּת
בְּחִילָא דְּלַעִילָא. וְעַל דָּא לָא אֲתַחֲזוּן
לְמַתֵּי בְּלֵהוּ בְּחֻדָּא. אֲנִין דְּעֲלָמָא עֲלָאָה הָווּ

לשון הקודש

בְּאִוְתָם שְׁשִׁים רַבּוּא שְׁהִיו שְׁלוּ. מַה שְׁלָא
הָיָה בְּן לִיעֶקֶב, שְׁהוּא חֲזוּר בְּרוּחַ לְתוֹךְ
הַשְּׁמַטָּה מַה שְׁלָא הָיָה כִּף בְּחֵייו, וְהִיוּ
בִּינוּ שְׁבִית אַחֵר הָיָה לוֹ.

וְאַרְצָא הַקְדוּשָׁה נִתְתַּקְנָה בְּתַקוּן וְהָעוֹלָם
שְׁלֻמָּתוֹ בְּכַח שְׁלֻמָּעֻלָּה. וְעַל זֶה לָא רָאוּי
לְהִיוֹת כָּלָם בְּאַחֵד. אֵלָּה שְׁל הָעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן הָיוּ לְבָדָם כָּלָם בְּרוּחַ, וְאַלָּה שְׁל

הָעֲלִיּוֹן. וּבְאוֹתָהּ הַדְּמוּת הָלְכוּ בְּמִדְבָּר,
וְאַחֵד מֵהֶם לֹא נִכְנַס לְאַרְצָא, אֵלָּא בְּנִיהֶם
תּוֹלְדוֹתֵיהֶם כְּרָאוּי, שְׁהֶם תְּקוּן הַלְבָּנָה,
וְכָל מַעֲשֵׂי הָאָרֶץ הָיוּ תְּקוּן הַלְבָּנָה.

מוֹשֶׁה שָׁמַשׁ בְּלְבָנָה בְּעוֹד שְׁהוּא בְּנוּפָא
וְצוּה אֹתָהּ לְרַצּוֹנוֹ, וּבְשֻׁנְפֻטֵּר מִהָעוֹלָם
הַזֶּה, עָלָה בַּעֲלִיָּה עֲלִיוֹנָה בְּרוּחַ הַקְדֻשָּׁה,
וְחֲזוּר בְּרוּחַ לְיוֹבֵל הָעֲלִיּוֹן (בִּידָה), וְשֶׁם נִדְּבַק

בְּלַחֲדֵייהוּ בָּלְהוּ בְּרוּחָא. וְאֲנִין דְּעֵלְמָא תַּתָּא הֵו
 בְּלַחֲדֵייהוּ בָּלְהוּ בְּנוּפָא. וְלֹא אֶתְחִזִּין לְמַחְוֵי אֱלִין
 וְאֱלִין גּוּ סִיחָרָא. אֶלָּא אֱלִין גּוּ סִיחָרָא. וְאֱלִין לְבַר.
 לְנִהָרָא אֱלִין מְגוּ אֱלִין. וְכָלְהוּ דְּעָאֵלוּ בְּאַרְעָא דִּיוֹקְנָא
 דְּקַדְמָאֵי הֵו. וְלֹא הֵו בְּסִלִּיקוּ עֲלָא בְּוֹתִייהוּ. בְּגִין
 דְּלֹא יֵהֵא דָרָא וְלֹא הָוָה מִקְדָּמַת דְּנָא בְּאֲנִין קַדְמָאֵי
 דְּאֶתְחִיָּא לְחֹזֵן זִיז יִקְרָא דְּמֵאֲרִיחֹן אֲפִין בְּאֲפִין.

יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בְּנֵשׁוֹי בְּנוּפָא. לְבַתָּר אֶתְדַּבֵּק רִוְחָא
 בְּרוּחָא. מֹשֶׁה אֶתְפָּרַשׁ מֵאֶתְתִּיה וְשָׁמַשׁ כִּד
 אִיהוּ בְּנוּפָא בְּתַחֲוֹא רִוְחָא קַדִּישָׁא. לְבַתָּר אֶתְדַּבֵּק
 רִוְחָא בְּרוּחָא עֲלָא טְמִירָא דְּלַעִילָא. וְכָל דְּרַגִּין הֵו
 מִתְדַּבֵּקֵין בָּלְהוּ בְּתַדָּא. רִוְחָא דְּמֹשֶׁה דִּיּוֹבְלָא אִיהוּ
 גּוּפִיה דְּשִׁמְטָה. רִוְחָא דְּיַעֲקֹב לְאֶתְדַּבֵּקָא בְּשִׁמְטָה,
 גּוּפִיה דְּנֵשׁוֹי הָוָה בְּהֵאֵי עֵלְמָא. כָּל אֲנִין נְחֹרִין

לשון הקודש

יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בְּנֵשׁוֹתָיו בְּנוּפָא. אַחֲרֵי כֵן
 נִדְּבַק רִוּחַ בְּרוּחַ. מֹשֶׁה נִפְרַד מֵאִשְׁתּוֹ
 וְשָׁמַשׁ כִּשְׁהוּא בְּנוּפָא בְּאוֹתָהּ רִוּחַ קְדוּשָׁה.
 אַחֲרֵי כֵן נִדְּבַק רִוּחַ בְּרוּחַ עֲלִיּוֹנָה טְמִירָה
 שֶׁל מַעְלָה, וְכָל הַדְּרָגוֹת הָיוּ נִדְּבָקִים כֻּלָּן
 בְּאַחֲד. רוּחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הָיָה מְהִיבֵל, גּוּפוֹ
 מִהַשְׁמָטָה. רוּחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב לְהִתְדַּבֵּק
 בְּשִׁמְטָה. גּוּף שֶׁל נִשְׁוֹתָיו הָיָה בְּעוֹלָם
 הַזֶּה. כָּל אוֹתָם מְאוּרוֹת עֲלִיּוֹנִים בְּדַמּוֹת

הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הָיוּ כֻּלָּם לְבָדָם בְּנוּפָא,
 וְלֹא רְאוּיִים לְהִיּוֹת אֵלָה וְאֵלָה בְּתוֹךְ
 הַלְבָנָה, אֵלָּא אֵלָה תוֹךְ הַלְבָנָה וְאֵלָה
 בְּחוּץ, לְהֵאִיר אֵלָה מִתּוֹךְ אֵלָה. וְכֻלָּם
 שֶׁנִּכְבְּסוּ בְּאַרְצֵן, דְּמוּת הָרִאשׁוֹנִים הָיוּ,
 וְלֹא הָיוּ בְּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה כְּמוֹתָם, בְּגִלְגֵּל
 שֶׁלֹּא יִהְיֶה דוֹר וְלֹא הָיָה מִקְדָּם כְּמוֹ
 אוֹתָם רִאשׁוֹנִים שֶׁנִּרְאָה לָהֶם זִיז כְּבוֹד
 רַבּוֹנָם פָּנִים בְּפָנִים.